

REFLEXIONS HISTÒRIQUES SOBRE LES ELECCIONS MUNICIPALS (NO PRESENTAT A RESSÒ) JUNY 2003.

Enllestit ja el procés electoral, m'agradaria fer una anàlisi del mateix, basat en Santa Coloma de Farners, però sense defugir el context comarcal i nacional. Que ningú s'enfadi que no tiro en bala, encara que els "entesos politicòlegs" del poble faran interpretacions, falses i equivocades, com sempre. És una simple reflexió personal sense interessos de cap tipus. Si serveix perquè algú pensi al marge de les versions oficials, millor que millor.

FETS:

- a) A les comarques gironines CiU, tot i perdre moltes alcaldies, continua governant en el major nombre de municipis, majoritàriament petits. El PSC i ERC han augmentat el seu nombre d'alcaldies i tot i tenir-ne menys que CiU governen a més nombre de persones. Fixeu-vos en Catalunya: el 71% dels catalans tenen alcalde socialista, el 17% alcalde de CiU i el 5% alcalde d'ERC. CiU s'ha confirmat com el partit dels pobles petits i molt petits
- b) La única capital de comarca gironina en mans de CiU és, i encara per majoria simple, Santa Coloma de Farners..
- c) El trencament del bipartidisme PSC-CiU ha afavorit als partits petits (ERC, ICV i PP)

CONSTATAcions

- a) Les manifestacions relacionades amb el desastre del *Prestige*, guerra d'Irak... han mostrat un estat d'ànim d'una part de la població, la més activa, però no la més nombrosa. Si un milió de catalans es manifestaren a Barcelona, cinc milions es quedaren a casa, l'anomenada majoria silenciosa. I certament un milió és notícia: sortiren a primera pàgina de diaris i telediaris, però només s'autoconvenceren a ells mateixos, no crearen un estat d'ànim cívic prou fort com per entrar a les urnes en forma de rebuig al PP. Ans al contrari, aconseguiren crear un estat de persecució contra el PP, molt ben aprofitat, per

convertir els botxins en víctimes. Vol dir tot això que s'han d'acabar les mobilitzacions? No, s'ha d'insistir i fer obrir els ulls a molta gent.

- b) Les inauguracions no solucionen absolutament res a l'equip que governa un municipi. Pregunteu sinó a molts alcaldes que malgrat la política pròpia d'inauguracions han perdut regidors. O mireu al cas més extrem, l'alcalde de Blanes, sr. Ramos, que després d'inaugurar el projecte Isozaki, la Biblioteca Comarcal, l'Auditori..... passa a l'oposició. O sigui, que d'ara endavant no es preocupi el que governi de donar massa vistositat a les inauguracions i el que està a l'oposició no posi el crit al cel quan s'inaugura. El poble és prou intel·ligent com per no deixar-se enredar amb caramels.

COMENTARI

En primer lloc, la ciutadania es comença a cansar del bipartidisme PSC-CiU i de les majories absolutes, i sobretot i això és per a mi el més important, una bona part està cansada que els polítics siguin simples gestors i no creadors; estan cansats que els polítics municipals hagin d'anar tapant forats per la incapacitat que tenen de preveure el futur i actuar a priori. I molt de ciutadà comença a estar cansat que la política municipal doni tanta importància (i facilitats escandaloses) a l'urbanisme especulatiu. Hem arribat a un punt que els polítics municipals poden passar-se dies i mesos pactant i discutint grans Plans d'Urbanisme (que després seran constantment modificats a petició de tal o qual constructor això sí, sempre "per aconseguir el bé públic") i en canvi hi ha forats en un carrer, es tallen els carrers per menys de res, s'apaga el llum ni que sigui una dècima de segon.....; en resum no es té cura de mil petits detalls que són els que fan feliços al 90% de la població.

Deixeu-me ser més punyent encara. El trencament del bipartidisme ha propiciat l'ascens (alguns innocents parlen de victòria) de petits partits com ERC i/o ICV que curiosament s'han convertit en la clau per governar molts municipis. I aquí hem entrat en el defecte del pluripartidisme municipal: partits que queden en tercer i quart lloc en unes eleccions poden aplicar bona part del seu programa venent-se i pactant amb qui sigui i com sigui, sense un programa clar i definit: en aquest poble pactem amb CiU, amb l'altre amb el PSC, i amb l'altre ho barregem tot i sempre prescindint del poble, ja que les mires van cap els Consells Comarcals i les Diputacions. Patètic. Senyors, estem davant un xantatge legalitzat. Els partits polítics utilitzen el vot del poble per defensar

els interessos del partit, no el dels electors. I aquí vull arribar: ni a Santa Coloma ni a cap dels altres pobles que, per motius diversos, he seguit el procés electoral, a cap d'aquests pobles he vist un programa coherent ni gaire diferent d'un partit a l'altre. Cap plantejava un model de ciutat. Ha estat una mica com les eleccions del Barça. En lloc de dir quin Barça volien, només deien qui fixarien. Si guanyo, faré una escola nova; si guanyo, farem un aparcament als dipòsits vells.....

Resumint: a les eleccions municipals no hi ha necessitat de tants grups o partits. Deixeu-me explicar-ho. Comencem per les "esquerres": ERC és nacionalista i d'esquerres, el PSC és centralista (diuen) i d'esquerres. Què vol dir a nivell municipal ser nacionalista o centralista? Com s'aplica a Santa Coloma? Algú es pensa que en Reixach, en Jofré, l'Assumpció Cantalozella o la Maria Aurich estimen o volen menys Catalunya que en Pinyan, en Roger Vilà o en Pere Brusset? Senyors, parlem clar. Molt bé que es treballi pel partit, però en el poble s'ha de treballar pel poble. Prou d'aquest conte de "hem guanyat les esquerres". Les esquerres guanyaran i governaran a Santa Coloma quan deixin els partits i amb el mateix programa social, vagin juntes a les properes eleccions. A mi em sembla correcte que ERC a la Generalitat i a Madrid defensi la màxima llibertat per als catalans, o que el PSC opti per un model federal més centralista. Però a nivell de poble, hi sobra. Problema: el poder. Els vots que treu ERC, PSC sumen per les Diputacions, Consells Comarcals...i per això has de sacrificar el poble, la unió, perquè els partits es vagin fent forts i manin des de fora del poble.

Passem a l'altra costat, a les dretes: CiU i PP. La diferència fonamental és la mateixa: CiU nacionalista i el PP centralista. La resta: tot igual: programa social, econòmic.... Potser CiU més civilitzada, més europea, mentre que el PP continua en el caciquisme i l'Espanya profunda (CiU intenta no trencar la corda de cohesió social i el PP es limita a dir que si jo vaig bé, els altres que es fotin). Però vaja, porten anys votant junts quasi tot, no? El 97% de les lleis aprovades pel PP ho han estat amb el suport de CiU. Només quan falten uns mesos per qualsevol eleccions en Pujol es treu un greuge que el separa del PP i després vinga a netejar la cara perquè el pobre català es pensi que CiU és diferent. I amb els mateixos problemes de ser manats des de fora del poble. O no recordeu l'enrenou de fa quatre anys amb CiU que va forçar a Antoni Solà a crear un partit nou per a presentar-se? O sigui que en els pobles, CiU i PP també es podrien presentar junts, perquè en el fons, a nivell de poble, són el mateix. Només canvia una mica el vestit, però el cos és el mateix.

Què aconseguiríem? Tranquil·litat i dignitat. Senyors, si un ciutadà vota ERC és perquè hi creu, o sinó votaria PSC o IC. I si vota CiU és perquè vol un ajuntament de CiU, no de CiU i el PP. I no m'agrada que el meu vot sigui motiu de canvi perquè tal partit o altra agafi més poder en el poble, i/o la comarca. I no m'agrada que el partit menys votat d'un poble tingui més poder que el segon o tercer més votat. Tot això, que els partits ens omplen el cap dient que és la democràcia, és una fal·làcia. Senyors, en el poble, hi ha dues maneres de tirar endavant: els que volen un model de creixement i els que en volen un altre. La resta són protagonismes personals o interessos de partit. Per aquest motiu crec en el bipartidisme municipal. Mireu els casos de Riudarenes, Celrà o Llagostera. I com passa a tots els països on així funciona, no vol dir anquilosament i pensament únic. Dins cada grup se les foten i tenen tendències, però de cara a l'elector es treballa amb un programa únic. Així, l'elector, el votant, sap que els que representen el seu programa han guanyat o han perdut, manaran o no manaran, Altra cosa és que l'alcalde del partit majoritari sigui prou intel·ligent per entendre que majoria absoluta no vol dir dictadura. Així potser no ens trobaríem amb sorpreses com les d'Anglès, on el PSC (5 regidors) per purs problemes personals amb CiU (6 regidors) ha votat per alcalde a ERC (2 regidors). O sigui que l'alcalde és el que representa el 10% de la població. Una burla a la democràcia per part del PSC en aquest cas. O a Santa Coloma on sembla que es volien unir tots només per treure l'alcalde Antoni Solà. Visca la Pepa, PP i ERC i PSC i ICV juntets. I després parlen de programes i ideologies!!!!. Però no us penseu, perquè n'hi ha de tots colors. Platja d'Aro: el PP ha donat el seu regidor a CIU a canvi de què? Doncs precisament a canvi de la regidoria d'Urbanisme. Curiós, ja tornem a trobar els promotors immobiliaris. Anem malament, estem creant una classe política que tot i voler treballar per al poble, tot sovint se n'ha d'allunyar per complir les normes superiors dels partits. No estranyi doncs que en aquesta legislatura és on hagin sorgit més candidatures d'independents. Hi ha gent que pensa en el poble al marge dels partits, i que demostra que és fals que si estàs en un partit aconseguixes més per al poble. És fals que si el partit que governa a la Diputació o la Generalitat és el mateix que el que governa en el poble s'aconsegueix més per al poble. Conec alcaldes que m'han demostrat el contrari. Amb aquesta fal·làcia els partits van espantant la gent de bona fe que vol treballar per al poble dient-li que no rebrà subvencions, que serà l'últim en les comandes d'obres,.....Certament, el que menys interessa als partits és gent que vulgui treballar per al poble sense estar subordinada a ningú. Volen controlar-ho tot!!!

PROPOSTES A NIVELL DE POBLE (la utopia és la base de la realitat: somieu)

- a) Intentar unificar programes de treball, si convé al marge dels partits, digueu-ne dretes i esquerres, nyerros i cadells o el que vulgueu
- b) Democratitzar el funcionament municipal: cada any s'hauria de fer un referèndum sobre els temes més importants aprovats pel consistori
- c) En els municipis de menys de 15.000 habitants, les llistes haurien de ser obertes de forma que un ciutadà pogués votar les persones que volgués, fins i tot unes quantes d'una llista i unes quantes de l'altra
- d) Període màxim per exercir d'alcalde, improrrogables: dotze anys (em direu que és massa, però cal considerar que la política municipal és la més lenta en poder realitzar els seus projectes)
- e) Per més endavant caldria analitzar el lligament d'aquestes propostes amb el funcionament dels Consells Comarcals, Diputacions...